

Момичетата, които перяли вълна

Дядо Господ често ходел по земята като обикновен човек, като нас. Хората го срещали, но не знаели, че това е Господ. Веднъж, като минавал край едно село, видял младо момиче да пере вълна. Тя била нещо ядосана. Дядо Господ я попитал:

– Какво переш, дядовото?

Обаче тя, като била ядосана, отговорила:

– Змии и гущери пера!

И Господ и казал:

– Дано от змии и гущери не се отървеш!

И лицето и веднага погрозняло, станало така, сякаш е гнездо на змии и гущери.

Отишъл Господ надолу, където друго момиче перяло вълна.

– Ти какво переш, дядовото?

– Аз пера, дядо, злато и сребро. – отговорило момичето.

– Дано от злато и сребро да не се отървеш, дядовото. Всичко в теб от злато и сребро да бъде!

И така и станало.

Приятел в нужда се познава

Имало едно време трима приятели. Един ден единият от тях го обвинили в тежко престъпление без да е виновен. Получил призовка от съда, започнал да се чуди какво да прави. Няма алibi и немало как да докаже, че е невинен. Решил да се обърне към приятелите си за помощ. Помолил ги да отидат с него в съда и да свидетелстват, че е невинен. Тръгнали тримата. Изведнъж единият се уплашил, извинил се, че имал работа и избягал. До там било неговото приятелство. Другият обаче не се уплашил и отишъл с приятеля си до съда.

Казал на съдията:

– Този човек е невинен. Аз гарантирам за него и ако той е виновен, нека и на мен да дадат смъртна присъда.

Зачудил се съдията. Разбрал, че обвиняемият е невинен и го оправдал:

– Оправдавам те, защото човек, който има такива приятели, не може да е виновен.